

KAINA:

Metams 5 rb., pusme-
čiui 2 rb. 60 kap., 3
mėnesiams 1 rb. 30 kp.
1 mėnesiui 45 kap.

Skyrium numeris 5 kap.

M. II.

Lietuvių Balsas

Kovo 13 d. 1916 m.

Redakcijos ir Administracijos adresas: PETRAPILIS, Baskov per. № 29,
Tel. 652-02.

Redakcijos sekretorius L. Noreika priima kasdien, be sekmadienių, nuo 12—2 val. dieną.

SKELBIMAI:

Petito eilė (4 skiltys)
prieš tekstą 60 kap.,
po teksto 30 kap.,
Darbo ieškantiems:
eilė 10 kap.

Giminių ieškantiems
eilė po teksto 10 kap.

№ 21 (50)

Jau galima užsisakyti

LIETUVIŲ KATALIKŲ SAVAITINIS LAIKRAŠTIS

„VADAS“

su vaikų ir jaunuomenės priedu

„ŽVAIGŽDELE“

Kaina su prisijungimu nuo kovo mėnesio ligigalo metų 5 rub., 6 mėn. 3 rub.,
4 mėn. 2 rub., 1 mėn. 50 kap.

Laiškus ir pinigus reikia siųsti šiuo adresu: Петроградъ, Первая рота № 11,
Администрация журнала „VADAS“.

1

Lietuvių Draugijos

nukentėjusiems dėl karo šelpti
Charkovo skyrius persikėlė kitan
butan: Ярославская ул. № 18.
329—2

Lietuvių spaustuvei

L. Dr. Centralinio Komiteto steigia-
mai Petrapilyje,
reikalingi raidžių rinkėjai, mašini-
stas ir metrampažas.

Spaustuvė netrukus pradės darbą.
Kreiptis šiuo adresu: Басковъ пере-
улокъ, д. № 29, кв. 10.
203

Petrapilis, Kovo 13 d.

Vakar Valstybės Duma svarstė 215 atstovų sumanymą apie atlyginimą už nuostolius, karo metu padarytus. Šis klausimas ir mums lietuviams itin svarbus, kadangi jis paliečia tiesiai ir mūsų reikalus. Nerasi nė vieno ūkininko visoje Lietuvoje, kuris nebūtų nukentėjęs nuo karo, kuriam nebūtų nuostolių padaryta. Todėl praėjusiuose metuose, kada mūsų tėvynė beveik visa užimta buvo, šis klausimas buvo pakeltas atstovų kuopoje, lietuviams atstovams dalyvaujant. Buvo išrinkta komisija šiam projektui išdirbti, ir ji išskyrė atstovą M. Yčą iš savo tarpo ir jam buvo pavesta tokį projektą sustatyti. Jis, pasiremdamas jau smulkiai išdirbtu senator. Neudgarto raštu greitu laiku pristatė komisijai projekto tekstą, kuris buvo visų priimtas ir rugpjūčio 3 dieną 1915 m. su 215 parašų buvo V. Dūmai įteiktas. Valstybės Duma, sutikdama su pasirašiusių nuomone, kad šis reikalas skubotas, nutarė pavesti finansų komisijai peržiūrėti, paskyrusi jai vos 5 dienas laiko. Finansų Komisija savo užduotį atliko, bet kadangi Duma rugsėjo 3 d. buvo paleista, tai šis sumanymas nebegalėjo būti svarstomas ir tik vos vakar jis buvo iškeltas. Toki tai šio klausimo istorinė pusė. Jeigu mes perkratinėsime jo turinį, tai pamatysime, kad jis yra be galo svarbus. Ligšiol nėra tokio įstatymo, kuriuo valstybė turėtų apmokėti nuostolius karo metu padarytus. Įstatymų ligšiol buvo tikrai liepiama apmokėti tiems, kurių turtas sunaikintas karo vyresnybei liepus, sakysime tvirtumos rajone,

Saratove**„Lietuvių Balsui“**

prenumeratą ir skelbimus priima
Lietuvių Komiteto narys sekretorius
p. J. Dailidavičius.

2

Voroneže**„Lietuvių Balsui“**

prenumeratą ir skelbimus priima
Komitete ratininkas p. J. Motuza.
Мало-Дворянская 21.

2

prie pačių pozicijų ir t.t., bet jei kariuomenė sunaikindavo niekieno neliepiama, per mūsų, arba jei turtas sudegintas priešininko, tada nuostolių atlyginimo nebūdavo.

Valstybė jeigu ir duodavo savo nuostolius nukentėjusiems nuo karo, jeigu ir atlygindavo kaikiuriems, tai darydavo tik kaip labdariškumo aktą. Karas, sakydavo oficialiniai, yra tokios pat rūšies nelaimė, kaip gaisras, potvynis arba epidemija. Kas tos nelaimės užtiktas, tas tegul ir kenčia.

Įstatymo sumanytojai, kaip tik sugriovė tą nelemtąją pažiūrą. Jie nurodė savo paaiškinimuose, remdamiesi užsienio autoritetais, kad dabartiniu metu taip šio klausimo svarstyti nebegalima. Ne vienas kuris valstybės pilietis, ne vienas miestas arba gubernija atsako už visą valstybę ir ne šios šalies gyventojai, kurių karo liepsna palietė, gali nešti ant savo pečių visą karo sunkenybę. Reikia tą našta perkelti ant stipresnių pečių ir visi valstybės piliečiai turi nukentėjusiems nuo karo nuostolius atlyginti. Valstybės Duma, savo posėdyje šį klausimą peržiūrėjus, sutiko su finansų komisijos nuomone ir šį sumanymą priėmė. Pinigyno ministerio padėjėjas pranešė, kad valdžia po poros savaitių Dūmai įteiksianti sumanymą apie įsteigimą tokių vietos komitetų, kurie ištirtų nuostolius ir juos įkainintų, o jau karui pasibaigus bus galima duoti atlyginimą.

Nors V. Dūma vienu balsu priėmė šį sumanymą, nors greitu laiku bus patvirtintas toks sumanymas, kuris sudarys komitetus karo nuostoliams ištirti, bet su nuostolių atlyginimu teks daug pasidaryti atstovams. Šiuo sumanymu tikrai padarytas,

nors ir labai svarbus, bet tikrai dar pirmas žingsnis.

VALSTYBĖS DŪMA.

Kovo 4 d. posėdis.

Kalba Rodičevas. Tereikia galvoti, sako jis, tik apie vieną: tėvynės pajėgos reikia taip organizuoti, kad mūsų visos pastangos pasibaigtų laimėjimu, reikia, kad taika būtų padaryta ant vokiečių militarizmo griuvėsių. Šitas uždavinys stovis prieš rusų tautą, ir ji eiti atgal negalinti. Rusai buvę nepasiruošę jam vykinti — vyriausybės dėka, kuri apsiėmusi saugoti Rusus ir kuri per 10 metų kovojusi su Rusų atnaikinimu. Atnaikinimo vietoje buvusi vidurinė kova, visų krašto gyvųjų pajėgų organizacijos vietoje — nesutikimai. Šaliai vadovavusi vyriausybė, kuri nekentusi tautos ir niekinusi ją. Toliau Rodičevas charakterizuoja dabartinę karo meto vyriausybę. Karui prasidėjus, Rusų vyriausybė netekusi savo vienodumo. Ji nešaukusi V. Dūmos, nors joje ir buvę žmonių, mačiusių Dūmos reikalingumą. Vidaus reikalų ministeris geriausiai apibūdinęs vyriausybės dvejopumą. Jis sakė: „Kas yra pinigyno ministeris? Ko iš jo galima laukti? Nieko. Jis — banko valdininkas“. Ir kas gi? Šitas Barko kaltintojas po kiek laiko pasidaręs jo padėjėju. Vakar žmogus peikęs ministerį, šiandien tas pats žmogus su tuo ministeriu jau bedirbąs. Tai toks šiuo sunkiuoju metu esąs vyriausybės solidarumas. Metams praėjus, vyriausybė pajutusi, kad reikia permąstyti jei ne krypintis, tai bent savo išvaizdą. Kad ji būtų norėjusi iš tikro kitokia pasidaryti, tai būtų nepaleidusi Dūmos, būtų ieškojusi joje ataramos.

Miliukovas irgi labai smulkiai apibūdino vyriausybę.

Posėdžiui baigiantis, Fridmanas reikalavo įtraukti V. Dūmos svarstomųjų klausimų eilion paklausimą (vyriausybės) apie neteisėtą elgimąsi su žydais. Bet Fridmano reikalavimas liko kol kas dar nenuspręstas.

Kovo 7 d. posėdis.

Pirmoji šio posėdžio pusė buvo paskirta svarstyti social-demokratų įneštam „klausimui“ dėl Putilovo pabirkos atsitikimų. Šitas „klausimas“ buvo svarstomas uždarytomis durimis. Kai buvo peržiūrėtos to uždarytojo posėdžio stenogramos, bus nuspręsta, ar skelbti jos ar ne.

Pabaigus Putilovo klausimą, V. Dūma ima vėl žiūrėti vidaus reikalų ministerijos šamatos.

Ast. Novickis sako vis laukęs, kada pradėsias kalbėti Chvostovas. Net prieš jį prie jo ir paklauses: „Tamstos sveikata kalbėsi šamatos reikalų?“ Bet jo sveikata ministeris atsakė: „Aš tekalbėsiu, tik visų Dūmos atstovų išklausęs, nes, mano išmanymu, reikia žiūrėti visų atstovų nuomonių“. Vienok, vidaus reikalų ministeriui ir netekę kalbėti. Paskui Novickis kalba apie spaudą. Išrodinėja, kad S. Melgunovas neapsirikęs sakdamas, jog spaudos atstovams jau esąs „metas pirtin“.

Baigdamas kalbėti Novickis kreipiasi į V. Dūmos pirmininką, kad šis

pasakytų iš tribūnos: „Gerbiame, jūs — žmonių atstovai. Jūs — tautos kontrolė. Ir kurie iš jūsų esate apsiėmę vyriausybei ką statyti, eikite iš čia, jums čia ne vieta (kairieji ploja, girdėti šauksmas: „tiesa“). Jūs negalite dėti savo kontrolierio antspaudu tautos vardu, nes jūs lankotės ten, kur žmonių atstovui nepridera eiti“ (kairieji šaukia: „Šitai — tai tiesa“). „Aš pasakysiu, — baigia savo kalbą Novickis, — baigia savo kalbą jūsų pusės, mes nesielgtume taip, kaip jūs. Juk, gerbiame, tik senus liutus telpardo, o šitai dar jaunas liutas, ir jis dar parodys savo dantis. Neužmirškite, kad jis V. Dūmos narys, ir šitos vietos dar nepametė“.

Atst. Starločanovas kalba apie Stavropolio žemietybę.

Kovo 8 d. posėdis.

Tebesvarstoma vidaus reikalų ministerijos šamata.

Kalba latvių atstovas Zalitis apie ginčus su baronu Mejendorfu dėl bar. Engeltarto šuns. Barono Mejendorfo pasakymas, kad baron. Engeltartas su savo šuniu kalbėjęs vokiškai, primena Zalitui kitą šunį, kuris 1914 m., apskelbus karą, nuplėšęs Vidžemėje nuo sienos priklijuotą vyriausybės pranešimą. Iš pradžių visi manę patį šunį savininką nuplėšus tą pranešimą, bet paskui pasirodė, kad pranešimas nepatikęs šuniui; šis jį nuplėšęs. Prasti žmonelės, būdami negudrūs, įsitikinę betgi, kad tik šuniui bėda mėtama esanti, bet kad šuo su nieko nekalbėjęs, tai ir savininko niekas nekludęs. Paskui Zalitas kalba apie pabėgėlius. Geriausia būsiąti pabėgėliams pagalba, jei būsią tuojuos jiems užmokėta už rekvizuotą turtą ir, jei būsią išleistas įstatymas, kuriuo vyriausybė privalytų atlyginti už visa, ką sunaikino karas.

Armėnų atstovas Papadžanovas kalba apie Užkaukazį. Biurokratai, kurie valdą Kaukazą, nežina jo ir nenori pažinti. Neseniai D. Čičačevas pasakė, kad pakraščiuosna vyriausybė siunčianti blogesnius valdininkus. Kaip tik — ir vietos gyventojai lygina Rusus su jūreimis, o pakraščius su krantais, kur vilnys išmetą iš jurių visa, kas nereikalinga. (Kairieji ploja). Užkaukazio biurokratai labai nepalankiai žiūrėję į armėnų entuzijazmą ir norėjimą padėti rusų kariuomenei. Jie prasimanę apie juos visokių nebutų daiktų ir platinę melagingas paskalas. Didysis kunigaikštis Mikalojus atvažiavęs Kaukazan, paskelbęs visų tautų lygybės principą. Bet lig busią Kaukaze visi senieji valdininkai, Valdytojas neįstengiąs įvykinti šio principo.

Kalba bar. Mejendorfas. Jis sako, nejaugi vokiečių nekentimas esąs vienintelis ir būtinas Rusų meilės ženklas. Atstovas esąs įsitikinęs, kad rusų inteligentų tarpe paimsiąs viršų asmens gerbimas, o delei to neapykanta tautų išnyksianti.

Bendrieji ginčai dėl vidaus reikalų ministerijos šamatos pasibaigė. V. Dūma pradeda šamata žiūrėti papunkčiui. Kelis punktus priima be ginčų.

Svarstant atskirus kreditus, kalba valstiečių vardu atstovas Kalininas. Kaimiečiai karui atidavę visa: žmones, arklius, galvijus, duoną. Kai-

mas esąs sunaikintas, jis neturįs darbininkų, gyvulių. Ar pagalvojusi vyriausybė nors kada, kaip aprūpinti tėvynės gynėjai valstiečiai, kai jie grįšį namo sveiki ar nesveiki? Ne. Vyriausybė tesirūpinanti savo geroje. Tuo metu, kai šalis ant tėvynės aukuro dedanti visą savo gėrybę ir gyvenimą, vidaus reikalų ministerija negalinti paaukoti niekam dabar nebereikalingų policijos sargybų. (Kairiųjų šauksmas: „Tiesa“). Iš policijos, esą, galima būtų sudaryti galingą daugelio tukstančių kariuomenę. Dabar ji nieko neveikianti, o karo lauke būtų naudinga. Policija dabar tik erzinti žmones, nes aiškiai rodanti, kad vyriausybė nesąžiningai dirbanti tėvynės gynimo darbą. Visų pirma vyriausybė turinti pašaukti kariuomenės policiją, o paskui jau imti reformų: sulyginimo valstiečių teisių su kitų luomų teisėmis, žemės reformos ir kitų.

Valst. Duma baigia žiūrėti vidaus reikalų ministerijos samatą ir balsų dauguma (128 prieš 72) priima progresyvinio bloko formulą.

Formulos turinys toks. Tuo metu, kada vidurinės kovos neturį būti ir kada valstybės gyvieji reikalai rėkte rėkia visų pajėgų organizavimo ir įtempimo, o iš vyriausybės — greito klausimų sprendimo, — vidaus reikalų ministerija vis tebesanti įsikandusi senosios politikos — skaidymo ir nesutikimų, norėdama visuomenės akis nukreipti nuo vidaus reikalų ir didindama tautų neapykantą. Ministerijos mėginimas kovoti su daiktų brangumu likęs be vaisių dėl jos nemokėjimo dirbti, o netikės kovojimo būdas su vokiečių įsigalėjimu tepadaręs tiek, kad sumažėjęs sėjamos žemės plotas ir kaikiuriose vietose sujęs ūkio gyvenimas. Į visuomenės pajėgas ministerija žiūrėti nepasitiki, bet gi nepradėjusi bendrai dirbti su V. Duma. Turėdama tat visą galvoje, V. Duma sakanti, kad reikią greičiausiai įvykdyti visi sumanymai, išdėti šesiu partijų sutartyje. Del vokiečių žemių, tai jei jos busiančios iš jų atimos, reikią padaryti iš tų žemių atsargą, kad paskui galima būtų jos atiduoti žemdirbiams kareiviams.

Šios formulos priėmimu vid. reik. min. samata buvo pabaigta.

Duma, sutikusi, kad kuogreičiausiai reikią kreiptis į vyriausybę paaiškinimų del neteisėto elgimosi su žydais. Prededa svarstyti patį paklausimą. Prieš paklausimą kalbėjo Zamislowski. Pavartojus jam kalboje žodį „žyd“ vietoje „jevrej“, Čchenkelis iš savo vietos suriko Zamislowskiui: „Chuliganas!“ Pirmininkas Protopopovas pasiūlė Dumai pašalinti Čchenkelį vienam posėdžiui. Duma Protopopovo pasiūlymą priėmė. Socij. demokratai ir darbininkai (darbo kuopos atstovai), protestuodami prieš tokį pirmininko pasielgimą, pradeda eiti iš salės. Vienas protestuotojas, Skobelevas, eidamas sušunka: „Mes chuliganų klausyti nenorime!“ Tai ir Skobelevą pašalina iš Dumos vienam posėdžiui.

Karštai kalba Šingarevas gindamas žydus. Argi žydai esą kalti, kad rusų kariuomenei pernai neužtekę šovinių ir nesisekė. Esą kalti toki žmonės, kaip kariuomenės ministeris Suchomlinovas, žandaras Miasojedovas, kurs buvęs reakcijos šulas, vyriausybės tarnas ir drauge pasidavėlis ir vokiečių šnipas, pasidavėlis pulkininkas Ivanovas, gener. Grigorjevas, atidavusis Kauno tvirtumą.

Įnešamas ir duodamas balsuoti pasiūlymas baigti ginčus. Tuo metu dešinieji išeina iš salės. Salėje nebelieka kvorumo ir posėdis uždaro-

Lietuvių Suvažiavimas.

Vasario 23—25 d. d.

Organizacinė Sekcija.

Svarstant klausimą apie lietuvių kolonijų mobilizavimą, ypač Amerikos, ir Anglijos, Lietuvos šelpimo darbui, buvo nurodyta, kiek žinoma iš Amerikos lietuvių laikraščių ir laiškų, gaunamų iš Amerikos lietuvių visuomenės darbininkų, jog Amerikos lietuviai yra susirūpinę Lietuvos šelpimo ir gelbėjimo klausimu, jog jie yra sudarę tuo tikslu atskirų organizacijų fondų, bet vis dėlto darbas nespėjęs eina, nes Amerikos lietuviai, ištraukę į partijų ginčius, kad ir darbuojasi tėvynės reikalams, bet ne tiek, kiek reikėtų ir galėtų. Tada ir Sekcija ir paskiau visuotinis Suvažiavimo posėdis, apsvarstęs visą dalyką, nutarė kreipties į Amerikos lietuvių tam tikru atsišaukimu. Sustatyti jis buvo pavestas tam tikrai komitacijai, į kurią buvo išrinkti: kun. J. Tumas, rašytojas Jurgis Baltrušaitis, adv. M. Sleževičius ir ad. Marma. Ir Sekcija ir visas Suvažiavimas komisijos sustatytą atsišaukimą priėmė ir nutarė nusiųsti jį į Ameriką, kad paskelbtų jį visi Amerikos lietuvių laikraščiai.

Lietuvių labdarių ir šiaip jau visuomenės veikėjų Suvažiavimo, vasario 23, 24 ir 25 d., Petrapilyje.

Broliams Amerikiečiams žodis.

Trenkė Kovas į gimtąją mūsų šalį. Išdraskė tėvų protėvių lizdelius, išmėtė lėtus žmones po visus kraštus.

Raistų liūnai tapo mums guoliu, šlapdros, žvarbai ir žiemos speigai — antklodė.

Nutrukome, nuplyšome. Skarmalai beliko ant mūsų kojų.

O badas viduriuose.

Lietuva patvino tokiomis nelaimėmis ir tiekio jų, kokių ir kiekos per visus amžių amžius nebuvo patyrusi.

Visi besirgome viena ta baisiausia šių dienų liga — savo skriauda.

Ne, ne savo, tik savo brolių. Kur čia beatminsi savo priešuoli, kad šalia savęs matai dvigubai trigubai didesnę kitų nelaimę.

Tavo vaikai savo galvas paklojo kruviname karo lauke. Bet jo štai skurdas ir trukumai atėmė ir mažutėlius su moterimis.

Išsikriko po visas šalis, ir vanago patraminti višteliai.

Ir ėmėm spiestis kuopon, didesniais ar mažesniais būriais būreliais, nuogas, anot to, pliko gelbėti.

Darėme komitetus ir ištisas šelpimo draugijas.

Kits kitam elgetavome, kits kitam pašalpos ir pagalbos ieškojome.

Beldėme į vyriausybės duris.

Ir mūsų darbas nebuvo be vaisių. Kas atsidurė priešininko dar neužimtoje vietoje, tas jau dabar apginama bent nuo alkio, šalčio ir tamsos; tas suglobiama bent juoda duona, mokykla ar darbu.

Nenugalėta skurdas ir mirtis, tai nors gi nebe taip baisu, kad jau galima imtis su jais, nepasiduodant inertingai, kaip pirma.

Kur čia beatminsi kitus — asmens ar partijų — dalykus, savo krypsnius, savo simpatijas ar antipatijas.

Šiam sykiui pas mus bėra žustantieji ir gelbintieji juos.

Visa tai apkepurėjo šios išimtinai paikios valandos, kada Lietuvių Draugijos del karo nukentėjusiems šelpiti, Lietuvių Draugijos Centro Komitetui drauge su Maskvos ir Petrapilio Draugijų Komitetais pakvietus, nuo Maskvos ir Odesos, nuo Volgos ir Baltijos pajūrių susirinkome arti šimto Lietuvių Labdarių Draugijų atstovų ir Žymiųjų Visuomenės Veikėjų. Suvažiavome kokie buvę nuomonėmis ir įsitikinimais. Tečiau ne taip sunkiai radome bendrą tai gadynei kalbą kuri plaukia iš to pat bendro žmoniško šaltinio — artimo meilės, jo užuojautos.

Apie didelius to trijų dienų Susi-važiavimo darbus Jūs, Broliai Išėjviai, patirsite iš savo laikraščių. Lygiai ir tai, ką paskui veiks mūsų išrinktoji Tautos Taryba, kuri privalys būti, taip sakant, Tautos smegenis ir jos sąžinė.

Gi tuo tarpu Suvažiavimas yra nutaręs, nieko nelaukiant, paleisti į Jūs širdingą pasveikinimą ir šį žodį.

Pasidžiaugęs Brolių Išėjvių dosnumu, ta neapsakoma savo likusių Tėvynėje brolių užuojauta, tuo greitu jų gelbėjimu iš visokių visokiųjų nelaimių, tuo pat sykiu paimanojo ir del jų nesantvės šelpimo darbe, del vis dar nesutaikinto, nekordinuoto pašalpų rinkimo ir jų dalijimo darbų.

Ir iš už jūrų marių sukliko:

— Amerikos Lietuviai ir Jūs kuopon!

— Meldžiamieji, kuoveikliausiai raskite jus bendrą kalbą gelbinti Lietuvą nebe iš laikinių nelaimių, tik iš pat mirties nasrų! Ir dar baiesnio už mirtį — išstipimo svetimų gairių jūroje.

— Rusijos sienose mes ir patys bene apsieisime. Gi Jūs, neutralių valstybių piliečiai, šokite gelbėti tų, kurių mes nepasiekiamo — Lietuvos sienose likusių, nepamiršdami ir Prūsų Lietuvių belaisvių, vargstančių Rusijoje.

— Dabar tas bus didesnis progresistas didesnis krikščionis, kas greičiau ir sumaningiaus išties pašalpos ranką po vokiečių vargstantiems broliams.

Atminkite, jog nėra galo krašto jų nelaimėms! Jei vienoje tik Naumiesčio apskrityje žalos pridaryta už 20.000.000 rublių ir sveikų ar bent nedaug teapgriautų viensėdžių beliko tik 3%, tai kiek gi blogybės susidarys visoje Lietuvoje.

— Broliai! šalin tam sykiui visi asmens dalykai, visos partijų varžytinės! Jas ir paskui atrasime. Dabar visi bėkime, kas ką sugriebe, kur skęstama ir pagalbos šaukiama!

Sudarykite savo Komitetą ir siųskite jį Lietuvon!

Karti būtų ironija skaityti ir išrodinėti, kieno paduotas duonos gabalas bus alkanam sotesnis, o drapana šiltesnė!

Neužmirškime kits kitą! Tai mūsų visų brandos egzaminas!

Pabėgėliai ir jų šelpėjai.

Ar tai būtų visuomenės, ar atskiro žmogaus naujas darbas, visuomet pradžioje jis atliekamas su dideliu jei ne entuziazmu, bent energija.

Jeigu pavyzdžiui paimsime mūsų pabėgėlių šelpimą, tai pamatysim, kad karo pradžioje, kada pakilo nelaimingų pabėgėlių bangos, priverstų apieiti savo gimtinę kraštą, savo ūkį ir neretai visą savo menką turtą, ir visuomenė, ir vyriausybė ištiesė savo duosnią ranką vargšams pabėgėliams. Argi galima užmiršti tie puikūs žodžiai — visuomenės atstovų Visos Rusijos Žemietybių sąjungos susižiavime Maskvoje ir iš Valstybės Damos tribūnos! Kaip ten buvo nupasakoti pabėgėlių vargai. Kiek užuojautos ir pasigailėjimo pasklido tada rusų laikraščiuose. Kam arčiau teko susidurti su pabėgėliais, tas yra matęs ir aplankęs gerai suorganizuotus maitinamuosius punktus — D. Kunig. Tatjanos Komiteto, V. R. Ž. Sąjungos, Miestų Sąjungos ir pagaliaus atskirų žmonių.

Laikas bėgo. Pabėgėliai buvo šelpiami. O jų bangos vis plačiau ir plačiau išsiliesdamos, apėmė visą plačią Rusiją; pasiekė ir Sibirą.

Tautiniai Komitetai — lietuvių, latvių, lenkų, žydų — ne tik teikia medžiaginės pašalpos, bet griebiasi ir dvasios pabėgėlių reikalus rūpinti, registruoti. Mokyklos vaikams ir kursai suaugusiems, vakarėliai ir koncertai — vis tai padėjo vargšui pabėgėliui nors valandėlei užmiršti patirtus sunkius smūgius.

Bet, nespėjo pabėgėlis sužinoti apie savo šeimynos narių likimą, ar tai pasilikusių priešininko užimtoje vietoje, ar tai pasimetusių kelionėje; Nesuspėjo dar kaip reikiant sutvarkyti ir nuraminti savo suirusias nuo armotų šūvių ir aeroplanų mėtomų bombų dirksnius, kaip ima prikašioti pabėgėliams tinginiavimas. Pagaliaus kai kuriose vietose pradėta sten-

gties atimti vargšui pabėgėliui ir tą menką pašalpą, kuria jis iki šiolei naudodavos.

Faktų toli neieškosime. Štai Simferopolio apskrities pabėgėlių šelpimo komiteto nutarimas rezoliucija vasario 24 d. Posėdis buvo sušauktas svarbiausia apsvarstyti klausimui apie pašalpos suvažiavimą pabėgėliams. Per posėdį Komiteto nariai pripažino, kad esą aiškvojami visuomenės pinigai, duodant pašalpas sveikiems pabėgėliams: kad davimas pašalpos sveikiems pabėgėliams ne tik esąs priešingas valstybės reikalams, bet blogai veikia ir pačių pabėgėlių psichiką. Tad Komitetas nutarė: sveikiems pabėgėliams, kaip vyrams taip ir moterims, pašalpos nebeduoti. Jos galės gauti tik: 1) moters su mažais vaikais, 2) vaikai iki 14 metų (kurie eina į mokyklas) ir 3) tie pabėgėliai, kuriuos gydytojai pripažins nesveikais. Gi vaikai jaunesni kaip 14 metų, jeigu gali dirbti laukų darbus¹⁾ ir atsakyti dirbti ten, kame jie yra apsigyvenę, ir negauna pašalpos. Reikalauti, kad jie eitų uždarbiauti kur toliau nuo apsigyvenimo vietos komitetas pripažįsta negalimu. Tarp kita posėdyje buvo konstatuota, jogei kai kuriose vietose (Sably; Bošuj ir t. t.) turi darbo ne tik sveikieji, bet nesuaugę ir seneliai.

Simferopolio Komiteto pažiūros į pabėgėlių reikalus gana žiauros. Reikalauti, kad pabėgėliai imtųsi darbo, be abejo, pagrįstas dalykas. Bet pirm reikalaujant reikia atminti, kad pabėgėlių tarpe yra žmonių, visai darbščių, kurie, kad ir norėtų, negauna darbo, negalėdami susikalbėti su darbdaviais, nežinodami apylinkės, negalėdami palikti be priežiūros mažus vaikus, neturėdami lėšų važiuoti kur toliau darbo ieškoti ir t. t. Kaltinti ypač lietuvių, kad jie tinginiai, sunku tiems, kurie geriau juos pažįsta. Galų gale ir pats Simferopolio Komitetas sako, kad kai kuriose vietose dirbą darbą visi: netik sveiki, bet ir seneliai. Apie kuriuos laukų darbus mini komitetas vaikams mažesniems kaip 14 metų, sunku suprasti. Nežinia taip pat, kokių būdu komitetas registruos nesveikus pabėgėlius. Ar komitetas, ar patys pabėgėliai turės pasirūpinti, kad juos gydytojais apžiūrėtų.

Ar šiaip ar taip, bet kol panašūs komiteto nutarimai bus vykdinami, mūsų lietuvių šventa pareiga padėti surasti pabėgėliams darbo, ar tai per savo, ar tai per svetimtaučių įsteigtus Darbo Biurus (kurių ir tame pačiame Simferopolyje netrūksta lenkų žydų).

Turėdami darbą ir patys pabėgėliai, tikiuos, apvertins, kas tai yra svetima globa, ir nustos klabinę šelpėjų duris...

Ardickų Juozas.

Zinios.

Petrapilis.

Visuotinis Mažturčių Dr. susirinkimas. Petrapilio Lietuvių Mažturčių Susiželpimo Draugijos Valdyba kviečia į visuotinį metinį Draugijos susirinkimą kovo 13 d. 1916 m. 6 val. vak. komercijos kursų bute, Nevos prosp. № 56. Bus svarstomi ir rišami šie klausimai:

- 1) Visuotinio susirinkimo pirmininko ir sekretoriaus rinkimas.
- 2) Naujų narių priėmimas.
- 3) Valdybos apyskaita (apskritoji ir piniginė) ir jos patvirtinimas.
- 4) Revizijos Komisijos pranešimas.
- 5) Samata 1916 metams ir jos patvirtinimas.
- 6) Valdybos narių ir jiems kandidatų rinkimas.
- 7) Revizijos Komisijos narių ir kandidatų rinkimas.
- 8) Paskolų bei pašalpų didumas.
- 9) Bėgamieji klausymai.

Bus priimamos aukos ir nario mo-

¹⁾ Pabrukta mano. A. J.

kesniai. Prašoma atsinešti knygetes mokesniui įrašyti.

Valdyba.

Vidaus reikalų ministerio įsakymu Latvių „Tėvinės“ Draugijoje nukentėjusiems dėl karo šelpti daroma antra revizija. Ši kartą reviziją daro V. A. Smirnovas. Draugija nesenai iš vyriausybės buvo gavusi 40 tūkstančių rublių pašalpos.

Autuvas pabrango Petrapilyje autuvas pabrangęs užtai, kad luobų prekių negalima esą pristatyti. Jos gulinčios nejudinamos luobų dirbtuvėse.

Daugelis odų pramoninkų kreipėsi į gelžkelių administraciją, prašydami greičiau išsiųsti odų į didesnes vietas, bet joks prašymas nebuvo išpildytas.

Dumos atstovas A. Kerenskis, apsirgęs praėjusį mėnesį, dar ir dabar tebegyvena už Gelsingforso „Grankulo“ sanatorijoje.

Pirmutinės dvi savaitės atstovas gulėjęs lovoje.

A. Kerenskį gydąs daktaras Runebergas — žinomojo suomių poeto su-naus sūnus.

Kovo 8 d. atstatytas, jam pačiam prašantis, Val. Tarybos narys generolas Suchomlinovas.

Val. Tarybos narys S. S. Manuchinas buvo skiriamas Kaukazo Valdytojo pavaduotoju. Manuchinas atsisakė nuo siūlomosios jam vietos.

Svetur.

Sąjungininkų konferencija. Ateinančioje savaitėje busianti sąjungininkų konferencija. Konferencijoje dalyvaus: Brianas, Izvolskis, Grejus, Salandra, Soninas; taip pat atvyksią generolai: Žofras, Kadorna, Žilinskis ir Kitcheneris. Konferencijos tikslas esą įvykinti principą, nustatytą po Briano kelionės į Rygą, būtent, kad karo tikslo bendrumas turis apibendrinti ir visas pastangas, vedančias prie šio tikslo atsieikimo. Vyriausiųjų armijų vadų, ar jų pavaduotojų dalyvavimas konferencijoje rodo, kad klijutys busią prašalintos ir nutarimai, priimti jiems dalyvauiant, busią tučtuojaus išpildyti.

Paryžius. Graikija, nelaukdama Italijos sutikimo, formaliai pranešė, kad prijungianti savo valdžion šiaurės Epyrą.

Belgijoje vokiečių general gubernatorus pagązdino kardinolą Morsje karo teismu už tai, kad kardinolas liepiąs melstis už sąjungos valstybių pasisekimą.

Jungtiniuose Valsčiuose lenkų leidžiamas laikraštis „Kurjer Polski“ duoda ištraukų iš Galicijos laikraščių, nepalankių vyriausiajam lenkų komitetui.

Dešinių laikraščiai „Lud Katolicki“ ir „Gazeta Podhalanska“ užpuolą vyriausiąjį komitetą (kuriam dauguma kairiųjų), kad neduodas apyskaitos pinigų kuriuos lenkai aukoją lenkų legijonams. Vyskupo komitetas Krokovoje ir Senkevičiaus aukų komitetas davusiu apyskaitas. Delko gi, — klausia minėtieji laikraščiai, — nėra vyriausio tautos komiteto apyskaitos.

Laikraščiai nurodo, jog lenkų legijonus laikanti austrų vyriausybė ir pinigai, skiriami legijonams, turį būti sunaudoti kitiems tikslams. Jie, tarp kita ko, esą skiriami laikraščiams palankiems vyriausiajam komitetui.

Korespondencijos.

ČITA.

Dabar lietuvių prieglaudose pabėgėlių prisirinko lig 28 žmonių. Antra tiek jų išsisklaidė mieste. Žiemą išvargę jie prieglaudose, gaudami po auksingą maistui kasdien. Daugumas jų gavo net šiltų drabužių — kailinių ir veltinių batų, kuriuos nupirko

Lietuvių Labdaryų Draugijos Valdyba gubernatoriaus pinigais duotais.

Per Grabnyčias pabėgėliai pirmą kartą išgirdo vietinėje bažnytylėje lietuvišką pamokslą. Tą rytą atvažiavo Čiton iš Mandžurijos kunigas Jonas Breiva, buvęs Seredžiaus klebonas. Gaila tik, kad jis pirmą kartą davė apie save žinią; todėl paklaustas jo pamokslas susirinko ne daug lietuvių, o buvo ką paklausti. Išvažiuodamas pasižadėjo apsilankyti dar prieš Velykas ilgesniam laikui.

Prieš užgavėnias prieglaudoj, kaip ir per Kalėdas, buvo lietuvių vakarėlis. Pasimylėta Sibiro raguoliais, arbatėle ir net lietuviškąja gira, kurią buvo pasidarę pabėgėliai. Buvo taip pat padainuota lietuviškų dainų, padeklamuota eilučių, pažaista.

Įpatinę išpūdį padarė visiems žinoma pasaka apie šluotą. Susirinkusiems vaikučiams buvo pasiūlyta perlaužti per pusę paprastą šluotą. Kada to nieks neįveikė padaryti, Riškutis, 12 m. vaikas, papasakojo šluotos pasaką. Po to šluota buvo išardyta, ir vaikučiai lengvai sulaužė atskiras jos rykštutes. Tada buvo paaiškinta, kad taip bus ir su lietuviomis, kad besirūpindami kiekviens savimi bus įveikti, paniekinti, išnaikinti, o kad spiedamiesi į draugijas bus stiprūs, kaip ta šluota, ir kad lietuviams reikia vienybės, vienybės ir vienybės.

Ikiol Čitoj nėra lietuvių mokytojaus, nors yra įsteigta lenkiškai lietuviška mokykla, kur mokytojui paskirta algos 50 rub. per mėnesį ir butas arba jo vietoje 10 r. Tuo tarpu mažus vaikus ruošia į mokyklą matininkų mokyklos mokinys, duodamas lekcijas po pietų.

Sibirietis.

LAIŠKAS REDAKCIJAI.

Gerbiamoji Redakcija

Gal teiksitės atspauzdinti šį mūsų laišką.

Vice-pirmininkas

K. Vizbaras,
Sekretorius Jančys.

„Lietuvių Balse“ № 16 p. Kl. Skabeika savo „Keliuose žodžiuose dėl Dorpatų Skyriaus apyskaitos“ tvirtina, būk iš gautųjų iš Valst.umos atstovo p. Yčo pinigų (300 rub.) buvo iššelpti tik 7, apyskaitoje paminėti, „Dorpatų Liet. Stud. Dr-jos“ nariai.

Kadangi p. Kl. Skabeikos šiame dalyke aiškiai prasilenka su tiesa, laikome reikalingu pranešti šiuos iš skyriaus protokolų ištrauktus faktus (be kablelių).

Pinigai buvo skiriami visiems Dorpatų esantiems lietuviams moksleiviams. Prašymų buvo paduota iš viso tik 13. Iš „D. L. St. Dr-jos“ narių tarpo prašymus buvo padavę 8 žmonės (apie jų prigulėjimą prie „Liet. Dorp. St. D-jos“ žinios imtos iš stud. D-jos protokolų). Iš jų gavo pašalpos tik 4 (ne 7!) žmonės (iš viso 170 rub.), atsakyta — 3 ir vienas prašymas nesvarstytas.

Iš neprigulintųjų prie „D. L. Stud. D-jos“ moksleivių tarpo buvo padavę prašymus 5 žmonės, iš kurių gavo pašalpos 3 žmonės (iš viso 130 rub. Tai p. Kl. Skabeikos faktai, būk neprigulintieji prie „D. L. St. D-jos“ moksleiviai nieko negavę!) ir 2 buvo atsakyta. Taigi tolimesni aiškinimai nebereikalingi.

Netiesa, kad „tuo pačiu metu stud. draugija gauna iš Tatjanos Komiteto 800 rub. kas mėnesinės pašalpos“. Minėtieji pinigai iš Valst.umos atstovo M. Yčo buvo išdalyti tarp nurodytų žmonių rugpjūčio 23 d. (žiūr. Skyriaus posėdis protokolą 23/VIII), gi „D. L. St. D-jos“ gavo pirmus 800 rub. (tuomet dar tik vienartinę pašalpos) rugsėjo 12 d. (žinios imtos iš „D. L. St. D-jos“ knygu).

Reikia tik stebėtis, kaip tai atsiranda tokių žmonių, kurie neva „tiesos vardu“ šmeižia mūsų Skyrių, platina melagingas žinias ir dar per spaudą.

Ne, ponučiai, pirma susipažinkit su tikrais faktais, tikru dalykų stoviu ir tuomet „aiškinkit“ visuomenei mūsų paklaidas, tik nesiremami savo asmens pasitenkinimu ar nepasitenkinimu mūsų nusprendimais.

Tariame pagarbos žodį

Dorpatų Skyriaus Petrapilio Lietuvių D-jos nuk. del. karo šelpti

Pirmininkas Leonas Gogėlis,
Sekretorius Jančys.

Karas.

Rusų vakarų fronte. Visame fronte prasidėjo didesnių mušių.

Rygos apylinkėje ties Plakaneno kaimu ir Daleno salos apylinkės pietuose rusai turėjo susirėmimų su gana stipriais priešininkų būriais. Jakobštato apylinkėje rusai mušiu paėmė kaimą ir girią į rytus nuo Augustinhofo, taip pat paėmė girią tarp Dukerko ir Delvineko kaimo.

Ties Dvinsku buvo šaudymų. Į pietus nuo Dvinsko apylinkės buvo pėstininkų ir artilerijos mušių. Meškelio apylinkėje, rusai, nutildę vokiečių batarėjas, paėmė eilę apkasų.

Priešininkų pastangos eiti priešakinį į pietus nuo Tverčiaus sulauktytos.

Vileitų—Mažeikių apylinkėje eina smarkyn atkaklus pėstininkų mušiai; įnirtęs priešininkas kontratakoms nori atsiimti atgal apkasus, kuriuos rusai iš jų atėmė. Černetų apylinkėje, priešininkas, po smarkaus artilerijos šaudymo, puolė rusus; puolimas atmuštas.

Ant Naročo ežero pietų rytų kranto rusai turėjo pasisekimų. Nežinint vokiečių išleistųjų gazų, rusai, perėję tris spygliuotų tvorų linijas, puolė vokiečius ir paėmė tris eiles priešininko apkasų. Visos vokiečių kontratakos buvo sulauktytos smarkia rusų ugnimi, kurių šoviniai buvo užtaisyti troškinamais ir nuodingais gazais. Rusai paėmė nelaisvėn 17 aficerių, daugiau ne 1000 kareivių; atimta 12 kulkosvaidžių, prožektorius ir bombos svydžių.

Smurgainių apylinkėje buvo smarkių šaudymų.

Ties Michalčiais, be 2 armotų ir 6 sveikų bombosvaidžių, atimta dar daug šautuvų, dėžių su bombomis ir šovinių. Belaisvių paimta 106 žmonės.

Kaukazo fronte. Pajūryje rusai mušiu dar pasislinko kelius varstus vakarų linkui.

Persuose po mušio paimtas Isfagano miestas.

Vakarų fronte. Argonuose mūšiamasi rankinėmis granatomis. Ties Otševoše prancūzai smarkiai šaudė vokiečių stiprumas.

Ant kairiojo Maaso upės kranto, Malankuro apylinkėje, vokiečiai atkakliai bombardavo Freno k. „304“ augštumą. Prancūzų artilerija energingiausiai atsakinėjo vokiečių batarėjoms. Priešininkas dieną nedarė puolimų.

Į rytus nuo Maaso ir Vevrėje buvo artilerijos šaudymų.

Elzase prancūzai šaudė vokiečių kariuomenę, kuri ėjo iš Niderlargo į pietų rytus nuo Sepuos. Kovo 7 d. naktį prancūzų lakūnas mėtė bombą į vokiečių gelžkelio stotis.

Anglų fronte. Kovo 8 d. naktį anglai ūmai puolė vokiečių tranšėjas ties Makisaru, paėmė apie 20 žmonių nelaisvėn.

Priešininkas užpuolė žiūrimąjį anglų punktą prie Somos upės ir paėmė jį, bet vėliau buvo išmuštas; paliko 2 užmuštu ir vieną belaisvį.

Belgų fronte tikėtis Diksmiudu Pervizu buvo artilerijos šaudymų, kitur ramu.

Italų fronte. Fronte tarp Rostovo ir Goricos augštumų, priešininkas, nesigailėdamas šovinių, smarkiai šaudė italų apkasus. Pasisekimo turėjo maža, nes tik paėmė kelius išsikūsius priešakin apkasus.

Ypač buvo smarkus artilerijos mušis Sugėno slėnyje, netol Karnijos sienos, viršutinėje Izonco dalyje ir

Goricos augštumose. Italų artilerija vykusiai atsakinėjo priešininko batarėjoms ir suardė keliose vietose stiprumas. Italai turėjo pasisekimų pėstininkų mušiuose į pietų rytus nuo Rovereto, ties Forčeliu, Rio-Granuku ir Goricos augštumose.

Smarkesnių mušių buvo aplink Ravnilazą, Pleco upės srityje. Priešininkui pasisekė paimt labiausiai išsikūsius tranšėjas, bet atkalta kontrataka buvo vėl išmuštas.

Balkanuose. Kovo 9 d. prancūzai užpuolė vokiečių kariuomenės priešakines dalis į šiaurę ir į rytus nuo Matčikovo. Prancūzų nuostoliai mazi.

Redaktorius-Leidėjas Martynas Yčas.

Elena Kairaitienė iš Zapolimų, Kalvarijos parap., Suv. gub., ieškau savo tėvo pernai pargrįžusio iš Anglijos, ir sesers Onos. Adresas: Петроградъ, Забал. просп. 70, кв. 18. 354—1

Jonas SEILIUS, Putriškių kaimo, Balbieriškio par., Marijampol. apskr., ieškau savo brolio Tamošiaus, giminių ir pažįstamų. Петроградъ, В. О. 26-я линия, д. 3в, кв. 7. 359—2

Kazys P. ADOMAITIS, Šiaulių m. krautuvininkas apsigyvenau Petrapilyje: В. О. 7 линия, д. 10, кв. 26. 360—4

Steponas A. Šimaška, Šiaulių m. krautuvininkas, apsigyvenau Petrapilyje: Неве. заст., Б. Мелеловка, д. № 1. 361—4

Saliamą Šakevičaitė, Silaikų sod., Vyžuonų par., Ukmergės apskr., ieškau tėvų ir giminių. Петроградъ, Лермонтовскій пр. 17, кв. 3. 362—1

Marcelė Račkauskaitė ieškau savo tėvo iš Panevėžio, giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Лермонтовскій просп. 17, кв. 3. 363—1

Elzbieta Jesionaitė, Vilkelių sod., Pandėlio par., Kauno gub., ieškau tėvų, brolių, giminių ir pažįstamų. Adresas: Петроградъ, В. О. 16-я линия, 53/55, кв. 20. 364—1

Kun. J. RYBAK, Balninkų par., Ukmergės apskr., apsigyvenau: Сызрань, Симбир. губ., Саратовская ул. 17. 365—1

Elena JAGMINIUKĖ, Svietskio dvaro, Galvonių par. ieškau tėvų, sesers Veronikos, brolio Antano bei dėdžių Jurgio ir Petro Marazauskų iš Upninkų. Adresas: Москва, С. Бородекое, Немецкая ул. д. Троицкого 16. 365a—1

Kazė Bartuševičienė iš Rygos ieškau savo brolio Antano Germanavičiaus, gyvenančio Amerikos Chicagoje. Kas žino, prašau pranešti: Петроградъ, Курляндская ул. 23, кв. 118. 366—1

LIUDVIKA BROJE ieškau brolio Miliaus ir motinos, sesers Salomėjos iš Dočkų kaimo, Šiaulių par. Juozo Masunduko su žmona Elzbieta ir vaikais iš Vaktainių kaimo. Kazimiero Brainsko su žmona ir vaikais: Kazimieru, Petru ir Leonu iš Bedrių kaimo. Visi Radviliškio parap. Adresas: Петроградъ, Басковъ, пер. 25, кв. 7. 367—1

Ona STRAZDAITĖ, Antatilio k., Žemaitkiemio par., Kauno gub., ieškau Steponės Usilaitės bei giminių ir pažįstamų. Adresas: Петроградъ, Н. 3. Железнодорожная ул., д. 23, кв. 1. 368—1

Povilas PILOTAS, Berklainių dvaro, Krenčino par. ieškau brolių: Antano ir Juozo ir Kazimiero Javaišio bei Paslauskio ir kitų giminių ir pažįstamų. Adresas: Петроградъ, Лехтенбергская ул. 20, кв. 35. 368—1

Juozas NAVICKAS, Berklainių dvaro, Krenčino par., ieškau savo motinos, brolio Jono, seserų Marijos ir Apolonijos Navickų, uošvių Stanislovo ir Adolinos Vaitaičių, jų sūnaus Povilo ir duktės Apolonijos. Adresas: Petrograd, Lichtenbergskaia ul. d. 20, kv. 35. 369—1

Feliksas GRIGAITIS, Josvainių sodžiaus ir parapijos, ieškau tėvų, brolio Antano ir pažįstamų. Adresas: Petrograd, Kirova ul. 33, 6 apsk. Sapern. bat., 1 rota. 370—1

Steponas Ragaišis ieškau giminių ir pažįstamų. Adresas: gor. Čeljabinsk. Torgovij pr., d. Petrograd, Stepanu Ragaišiu. 371—1

Agota Lizdinienė (su penketu vaikų: Agnieška, Pranu, Antanina, Ona ir Juozu), prašau pažįstamų ir žinančių apie mano vyro Antano Lizdino mirtį (pernai po Velykų pokuturių savačių) palaidyti lašais, kadangi vokiečiams atėjant aš nespėjau išrūpinti mirimo metrių. Iš anksto tariau širdingą dėkui. Adresas: Tuła, Lietuvos Komitetas. 372—1

Antanas GROTURAS, Klišių sod. Šiaulių apskr., ieškau tėvo Antano švogerio Juozo Galuno, Karalinos Karauskienės, Karalinos Dambauskietės Kazimiero ir Jeronimo Grotuzo. Adr. Bolovsk, Vit. gub., Svišč. P. Katoлического востела, I. Янлянаст. 373—1

Varkavos KLEBONAS, prašo tuojaus atsilipti vargoninko Martiniūnienės iš Maskvos ir pranešti savo adresą: Varkavos miestui, pošt. st. Varkovo. Vit. gub. 374—1

Elzbieta Zalaite ieško giminių: Antano Gričiaus, jo žmonos Onos su dukteria Uršule, visi iš Kauno gub., Šiaulių apskr., Kuršėnų sod., Pakuršės sod. Adresas: Odessa, Baljoskaia ul. d. 10. 375—1

Simanas Januškauskas, Stakliškių m., Vilniaus gub., ieškau sūnaus Aleksandro. Adresas: Minsk, Lietuvos Komitetas, Koloменская 30/32. 376—2

Simanas SIMANAVIČIUS ieškau brolio Juozo, Ulijanos dvaro, Marijampol. ap., ir Antano Skicevičiaus, Aštuonelių dvaro. Adresas: Minsk, Koloменская 30/32. Lietuvos Komitetas. 377—1

Rozalija Pranckūnienė ieško motinės Onos Tamulaitienės ir sesers Natalijos Ruzgienės Vilianų kaimo, Zapyškio par., ir Agnieškos Pajauskaitės iš Aleksoto. Adr.: Minsk, Koloменская 30/32. Lietuvos Komitetas. 378—1

Ona Vaidalauskienė ieškau sūnų: Pelikso, Augusto ir dukters Bronės Valuckienės. Visi iš Šiaulių. Adresas: Minsk, Koloменская 30/32. Lietuvos Komitetas. 379—1

Antanas ŠUKAITIS, ieškau sūnų: Tomo ir Karolio su visa šeima iš Bielevičių k., Veiverių valsč. Adresas: Minsk, Koloменская 30/32. Lietuvos Komitetas. 380—1

Kunigų domeil

Gavau naują transportą: Patinų, Vaskuliumų, Ampulkių, Kupkių, mažų kielikių, škaplierių ir ražančių. Didelis pasirinkimas arnotų. karų, albių, komžų, stulų ir bursų. A. PETRONIS, Petrograde, Serpuchovskaia № 5, kv. 15. 282—5

Leonas Gilzinas, iš Urvikių, Šiaulių apskr. buvęs Gružio dvare Panevėžio apskr., ieškau inžinieriaus Skripkaus, Brazausko, Stabulio, Ulinškiečių iš Raseinių dvaro. Samokaičio, Androšiuo kareiviu ir kitų Vaskiečių, Linkaviečių bei Vieksniškių. Adresas: Petrograd, Sadovaja 46—16. 283—1

Zonia ŠEPIATIS, Švilpiškių sod. gyvena: Москва, С. Богородское, Ольгинский пер. 5. 320—2

JONAS ČERKA iš Biržų, Kauno gub. ieškau savo žmonos Onos, kas ją žino, prašau pranešti. Adresas: Petrograd, Lermontovskij pros. d. 50, kv. 28. 322—2

KATARINA KARKAL. iš Šiaulių miesto ieškau sesers Barboros Pranckevičienės ir kitų giminių. Adresas: Пенза, Лякарская ул. № 32. 323—2

PETRAS PAVLAUSKIS sužeistas kareivis, ieškau savo giminių ir pažįstamų iš Rudokių kaimo, Platielių parap., Telšių apskr. Adr.: Petrograd, B. Zelenina, d. 11, kv. 25. 324—1

Tamošius LIEGUS prašo giminių ir pažįstamų iš Simno valsč. atsilipti.

Marijona ALEKSANDRAVIČIENĖ, ieškau savo dieveries Antano Aleksandravičiaus ir kitų giminių ir pažįstamų iš Krokalauskio val., Kalvarijos apskr., Suv. gub.

Petras ANDREIKEVIČIUS, iš Kalesninkų kaimo, Simno vals., Suv. gub., ieškau savųjų.

Andrius PILVELIS, ieškau giminių ir pažįstamų iš Krosnos vals., Suv. gub.

Visų keturių adresas: Ст. Фастовъ, Веприковской вол., Василевскаго уѣзда, Киевской губ., дер. Вачица. 325—1

Zuzana JURGULYTĖ iš Žagarės, ieškau giminių ir pažįstamų. Adresas: Тверь, 2-я Николаевская ул. 18. 331—2

ONA SINUŠYTĖ ir ELENA KARDIŠAUSKAITĖ iš Jekiškių dvaro, Joniškių par., ieškau giminių ir pažįstamų. Adresas: Тверь, 2-я Николаевская ул. 18. 332—3

Viktorija LAPINSKAJČIA Kauno gub., Zarasų apskr., Kamajų par. ieškau brolio Jono, seserų: Karalinos, Leonoros ir kitų pažįstamų. Adresas: Petrograd, Захарьевская ул., d. 13, kv. 10. 333—1

J. KAVALIAUSKAS iš Trakenų dvaro, ieškau sesers Naujokienės. Petrograd, Tosina ul. 86. 334—1

Jurgis GRICEVIČIUS iš Šapnagių sod., Šiaulių vals. ir apskr., ieškau giminių ir pažįstamų. Adresas: Petrograd, Oстровъ Голодай, Желановодская ул., d. 5, kv. 25. 335—1

Siuvéjas

S. MARTINĖNAS, baigęs Akademijos kursus, priima užsakymus — vyriškų rubų. Adr.: Суворовский пр. 55.

Visų, kurie surado per laikraščius skelbimus savo šeimas, gimines, pažįstamus ir draugus, prašoma pranešti jų adresus Centraliniam Liet. Komiteto Inform. ir Registr. Biurui: Petrograd, Басковъ пер. 29, кв. 2.

Marijona Pridotkiūtė iš Butkos, Skriaudžių par. ieškau brolio, sesers ir pažįstamų. Adresas: Тверь, 2-я Николаевская ул. № 18. 330—1

Povilas ŽILVITIS iš Dabsių kaimo, Smilgių val., ieškau tėvų, brolių, giminių ir pažįstamų. Adresas: Petrograd, 4-я rota № 8, kv. 8. 289—1

Stanislovas MIRONAS iš Šeduvos miesto, ieškau tėvų, giminių ir pažįstamų. Petrograd, Глазовая ул., d. 24—6. 296—1

Kazimieras NAVARAUSKIS ieškau brolių ir pažįstamų. Adresas: r. Яро-славъ, Романовская ул. 44. 269—1

Pijušas VITKAUSKAS iš Marijampolės, apsigyveno: Москва, село Богородское, Шестаковская 7а. Giminės ir pažįstami, atsilipti! 279—2

KAZYS BORUTA iš Kulokų k., Liudvinavo parap. ieškau brolio Vinco Borutos iš Kampinių, Kalvarijos apskr. Москва, село Богородское, 1 Мещанская 99. 280—1

ŠVEIKAUSKAS Jonas ir Daubarienė Katrė, iš Nevežnikų dvaro, Panevėžio apskr., Kauno gub. ieškau savo brolių ir seserų. Adresas: r. Воронежъ, городская Управа. Городская прачечная, Швейковскому и Даубарь. 310—1

IEVA BILINIENĖ iš Žirnių sod., Saločių parap. ieškau sūnaus Jono su žmona Elena, sesers Onos ir giminių bei pažįstamų. Atsilipti! Petrograd, Lichtenbergskaia ul. 22, kv. 45. 311—1

Juozas SLIESORAITIS iš Girnių kaimo, Marijamp. ap., Suv. gub., ieškau brolio Selvestro, seserų ir kaimynų. Adresas: Petrograd, Правление Т-ва Б-я Нобель. Итальянская ул. d. 6. 312—2

Tavadoras PETRAUSKAS Salantų val., Telšių apskr., Kauno gub. gyvenęs Liepojoje ieškau giminių ir pažįstamų. Prašau atsilipti: Petrograd, ul. 4 rota, d. 8, kv. 2. 313—1

Antanina SABIUTĖ Rudos parap., Suv. gub., Šikatiškių kaim., ieškau giminių ir pažįstamų. Atsilipti! Petrograd, ul. 4 rota, d. 8, kv. 2. 314—1

Jonas JUREVIČIUS, Tryškų val., ieškau tėvų, giminių ir pažįstamų. Atsilipti! Petrograd, Смоленская ул. 11, kv. 4. 315—2

ADOMAVIČIENĖ JOANA ieškau tėvo Jurgio Adomavičiaus išvažiavusio iš Šiaulių, ir švog. Petro Karsoko su šeima. Adresas: Гомель, Канцелярия уполномоч. Литовск. Комит., Вятренная ул. 10. 316—1

Povilas NOVODZELSKAS Daujėnų sod. Kauno gub., ieškau giminių, kaimynų ir pažįstamų. Adresas: Действующая армия, 2 батарея 6-го запасн. дивизиона. 317—2

Justinas MATULIONIS iš Dabšių sod., Šimonių par., Ukmergės apskr., ieškau savo dėdės Žekonio ir pažįstamų. Atsilipti! Самара, Александровская ул. 8, Земский лазаретъ, санитару Матулянину. 318—2

ADOMAS ŠLIK, Ažušilių sod., Biržų parap., Kauno gub., ieškau Jurgio ir Onos Dubų ir Jurgio Kvardavičiaus su šeima. 319—1

JONAS MLLA, ieško Jono Lapieno su žmona iš Darkiškių sod. Kas juos žino, prašom pranešti. Abiejų adresas: ст. Разсказово, Тамбовской губ., село Верхнее Спасское, д. Н. В. Балабова. 319—1

Antanas BUMELIS, Pašvitinio parapijos, Šiaulių apskr., Kauno gub., ieškau savo vaikų: Antano, Natalijos ir Emilijos. Adresas: Москва, Марьяна роша, за 6-ой линией проездъ, домъ Зотова 45/1, кв. 3. 321—7

Albinas Paškauskas kareivis iš Alvito, Suv. g., ieškau giminių ir pažįstamų. Adresas: Petrograd, запасная бронированная автомобильная рота, Владимирский пер. Никола шоферовъ № 16. 297—1

Jurgis KRISIUNAS iš Kirbulių sod., Biržų parap. ieškau žento Martyno Balčiūno su žmona Ona iš Stočkūnų, Biržų par. 1

Vincas Grigaravičius iš Bazorų okolicos, Alytaus par. ieškau žento Prano Razausko su žmona Ona iš Kalesninkų k. Alytaus par. 1

Petras KAVALIAUSKIS, Pašvitinio m., Kauno g. ieškau savo žmonos Teresės ir dukters Teodoros. Atsilipti! Adresu: Москва, Село Богородское, Лесной проездъ, д. 50, кв. 2. 2—3

Kazys BAGDONAS iš Liaudiškio sod., Radviliškio val. ieškau savo tėvų, giminių ir pažįstamų. Petrograd, Серпуховская ул. d. 43, кв. 60. 294—1

Konst. ŠERNAS, Miniškių vienasėdžio, Biržų val. ieškau saviškių. Kas žino, prašau pranešti: адрес: Литовский Комитетъ, Русина № 34. Кострома. 254 1

Petras DARAŠKEVIČIUS iš Pakškiečių kaimo, Pakruojaus vals., Kauno gub., ieškau savo motinos, sesers Marijonos ir pažįstamų. Adresas: Petrograd, 4 rota № 6—8. 290—1

Juozas MORKUNAS iš Pumpėnų m., Kauno gub. ieškau pažįstamų. Petrograd, 4-я рота № 6, кв. 8. 291—1

Antanas PETKEVIČĖ, Petrašūnų kaim., Pakruojaus val., Kauno gub., ieškau savo žmonos, dukters ir tėvo. Petrograd, Пески, Малая Болотная ул. d. 11, кв. 10. 292—1

Priruošiau didelį tautiskų velykinių atvirukų rinkinį.

Adresas: Москва, Покровка, Деятельный пер. d. 8, кв. 18. Аннѣ Витковской. 255 1

Petronėlė Skinkienė ieškau savo vyro VINCO SKINKIO ir ANTANO SKINKIO. Adresas: Першайская дер., Минскаго уѣзда и губ., Петронеля Скин-кисъ. 3

Mikas Mickevičius ieškau kunigo gimines J. Skinkio. Adresas: дер. Янушкевичи, Першайской вол., Минскаго уѣзда, МИХАИЛУ МИЦКЕВИЧУ. 2

Ant. ČERKELIUNAS ieškau brolio Justino Čerkeliūno Pušaloto par. Panevėžio apskr. Kas žino prašau pranešti. Petrograd, Лесной Институтъ А. Черкелиунасу. 261 3

Aleksandras BRIEDIKIS (melninkas) Gaidų sod., Liolių parap., Raseinių aps., ieškau Karolio Briedikio ir pažįstamų kareivių. 234 1

Juozas ČEPLIEJUS ieškau brolio Pranciškaus Čepliejaus ir sesers Anelės, Kauno gub. ir apskr., Betygalos parap. Kas žino, praneškite adresu: Тула, имѣние Медвенка Утена. 248 1

Jurgis DARGIS ieškau tėvų Andriaus 74 m., Onos 67 m. iš Skriaudžių ir uošvio Juozo Deltuvos 69 m. iš Patašinės, visi Suv. gub., Marijamp. apskr. Kas žino jų adresą, prašau pranešti: Харьковъ, ст. Н. Баваря. 224 3

Barbora Petkaitė, iš Šiaulių m., Kauno gub., ieškau seserų Jonos ir Onos. Adresas: Petrograd, Крест. остр., Морской просп. № 5, кв. 4. 227 1

Elzbieta Dilienė iš Svidžių k., Sosto par. ieškau Jurėnienės su dukterimis Emilija ir Marijona ir Emilijos Dilienės.

Adresas visų keturių vienas: Москва, Село Богородское, Леонтьевский пер. d. № 7—9, кв. 1. 281—1

Jonas GAIŽUTIS, Paškonių sod., Lydokių parapijos (gyvenęs Rygoje) ieškau brolių, sesers ir švogerkos. Atsilipti! Тверь, Р. Католический костелъ. 181 2

Katrė KRISINSKIENĖ iš Čiulių Radviliškio par. ieškau žento Petro Eiduko su žmona Ona iš Pučekalnio, Radviliškio parap. 1